

567

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 2 września 1997 r.

w sprawie warunków, jakim powinny odpowiadać linie i urządzenia telekomunikacyjne oraz urządzenia do przesyłania płynów lub gazów w razie ich skrzyżowania się lub zbliżenia.

Na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności (Dz. U. z 1995 r. Nr 117, poz. 564, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 88, poz. 554 i Nr 106, poz. 675) zarządza się, co następuje:

§ 1. Skrzyżowania lub zbliżenia linii i urządzeń telekomunikacyjnych z urządzeniami do przesyłania płynów lub gazów powinny być tak wykonane, aby nie dopuścić do:

- 1) przedstawiania się do kanalizacji kablowej i kabli telekomunikacyjnych płynów i gazów palnych, wybuchowych, trujących i aktywnych chemicznie oraz innych płynów powodujących zawilgocenie lub uszkodzenie kabla,
- 2) podwyższenia się temperatury kabla więcej niż o 5 stopni C,
- 3) uszkodzeń mechanicznych kabli przy pracach konserwacyjnych i budowlanych.

§ 2. 1. W razie skrzyżowania podziemnej telekomunikacyjnej linii kablowej bądź innego urządzenia telekomunikacyjnego z urządzeniem do przesyłania płynów, najmniejsza dopuszczalna odległość pionowa między nimi powinna wynosić:

- 1) dla rurociągu wodnego magistralnego — 0,25 m,
- 2) dla rurociągu wodnego rozdzielczego — 0,15 m,
- 3) dla obudowy sieci ciepłej, w tym sieci preizolowanej — 0,50 m,

- 4) dla rurociągu ropy i produktów naftowych — 0,80 m,
- 5) dla przewodów kanalizacji ściekowej — 0,30 m.

2. Odległość pionowa, o której mowa w ust. 1, jest liczona od skrajni linii lub urządzenia telekomunikacyjnego do zewnętrznej powierzchni ścianki rurociągu lub obudowy.

3. W razie skrzyżowania telekomunikacyjnej linii kablowej ułożonej w ziemi bez kanalizacji kablowej z rurociągami podziemnymi, o których mowa w ust. 1, linia kablowa powinna być ułożona nad rurociągiem w rurze ochronnej stalowej lub grubościennej z tworzywa sztucznego wystającej co najmniej o 2 m poza obrys rurociągu z każdej jego strony.

4. Dopuszcza się ułożenie telekomunikacyjnej linii kablowej pod rurociągami podziemnymi, o których mowa w ust. 1, jeżeli górna powierzchnia tego rurociągu jest ułożona w ziemi na głębokości mniejszej niż 0,6 m; w takim wypadku kabel powinien być ułożony w rurze ochronnej.

5. Skrzyżowanie linii i urządzeń telekomunikacyjnych z urządzeniami do przesyłania płynów lub gazów powinno przebiegać tak, aby ich osie przecinały się pod kątem nie mniejszym niż 60 stopni.

6. Skrzyżowanie linii telekomunikacyjnej z gazociągiem powinno być wykonane zgodnie z Polskimi Normami.

§ 3. 1. W razie zbliżenia linii i urządzeń telekomunikacyjnych podziemnych do urządzeń podziemnych do przesyłania płynów, odległości poziome pomiędzy nimi powinny być nie mniejsze niż:

- 1) dla rurociągu wodnego magistralnego — 1,0 m,
- 2) dla rurociągu wodnego rozdzielczego — 0,5 m,
- 3) dla obudowy sieci ciepłej, w tym sieci preizolowanej — 2,0 m,
- 4) dla rurociągu ropy i produktów naftowych — 8,0 m,
- 5) dla przewodów kanalizacji ściekowej — 1,0 m.

2. Odległość pozioma, o której mowa w ust. 1, jest liczona od skrajni linii lub urządzenia telekomunikacyjnego do zewnętrznej powierzchni ścianki rurociągu lub obudowy.

3. Zbliżenia linii i urządzeń telekomunikacyjnych do gazociągu powinny odpowiadać wymaganiom określonym w załączniku do zarządzenia.

§ 4. 1. Jeżeli urządzenia podziemne do przesyłania płynów usytuowane są w odległościach równych lub większych niż określone w § 3 ust. 1, linie i urządzenia telekomunikacyjne nie wymagają zabezpieczeń.

2. W razie gdy nie jest możliwe wzajemne usytuowanie podziemnych linii i urządzeń telekomunikacyjnych oraz urządzeń do przesyłania płynów z zachowaniem odległości wymienionych w § 3 ust. 1, odległości te mogą być zmniejszone do połowy pod warunkiem zastosowania zabezpieczeń specjalnych, a poniżej połowy pod warunkiem zastosowania zabezpieczeń szczególnych; odległości te nie mogą jednak być mniejsze niż 25% odległości podanej w § 3 ust. 1.

§ 5. 1. Zabezpieczenie specjalne linii i urządzeń telekomunikacyjnych polega na umieszczeniu linii kablowej lub rurociągu kablowego w rurach ochronnych.

2. Zabezpieczenie szczególne linii i urządzeń telekomunikacyjnych polega na oddzieleniu linii kablowej lub rurociągu kablowego od rurociągów, o których mowa w § 3 ust. 1, zaporą (ścianą) oddzielającą.

3. W razie zbliżenia lub skrzyżowania linii i urządzeń telekomunikacyjnych już istniejących z nowo budowanymi urządzeniami do przesyłania płynów lub gazów należy każdorazowo uzgadniać na etapie projektowania:

- 1) rodzaj zabezpieczeń linii i urządzeń telekomunikacyjnych,
- 2) rodzaj urządzeń do przesyłania płynów lub gazów.

4. Przepis ust. 3 stosuje się także w razie zbliżenia lub skrzyżowania już istniejących urządzeń do przesyłania płynów lub gazów z nowo budowanymi liniami i urządzeniami telekomunikacyjnymi.

5. Każde zbliżenie (skrzyżowanie) linii bądź urządzenia projektowanego oraz istniejącego powinno być odpowiednio oznaczone w dokumentacji technicznej.

§ 6. 1. W razie zbliżenia lub skrzyżowania nadziemnej linii telekomunikacyjnej z nadziemnym rurociągiem (np. gazów technicznych, ropy i produktów naftowych, obudowy sieci ciepłej), odległość pozioma słupów linii telekomunikacyjnej liczona od rzutu: fundamentów, słupów lub podpór do ścianki rurociągu nie powinna być mniejsza od całkowitej długości słupa powiększonej o 1 m.

2. Minimalna odległość przewodów telekomunikacyjnych przy skrzyżowaniu z rurociągiem nadziemnym powinna wynosić co najmniej 2,5 m.

3. Odległość przewodów telekomunikacyjnych przy zbliżeniu do nadziemnej obudowy sieci ciepłej powinna wynosić co najmniej 2,5 m, a przy zbliżeniu do nadziemnych rurociągów do przesyłania gazów technicznych oraz ropy i produktów naftowych — 10 m.

4. Przy skrzyżowaniu nadziemnej linii telekomunikacyjnej z nadziemnym rurociągiem do przesyłania gazów technicznych lub nadziemnym rurociągiem ropy i produktów naftowych należy stosować izolowane przewody w linii telekomunikacyjnej.

§ 7. Traci moc zarządzenie Ministra Łączności z dnia 12 marca 1992 r. w sprawie warunków, jakim powinny odpowiadać linie i urządzenia telekomunikacyjne oraz urządzenia do przesyłania płynów lub gazów w razie zbliżenia się lub skrzyżowania (Monitor Polski Nr 13, poz. 94).

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Łączności: *A. Zieliński*

Załącznik do zarządzenia Ministra Łączności z dnia 2 września 1997 r. (poz. 567)

WYMAGANIA, JAKIM POWINNY ODPOWIADAĆ ZBLIŻENIA LINII I URZĄDZEŃ TELEKOMUNIKACYJNYCH DO GAZOCIĄGU

I. Postanowienia ogólne

1. Podstawowe odległości poziome przy zbliżeniach linii i urządzeń telekomunikacyjnych do gazociągów określone zostały w tabeli.
2. Odległości podstawowe obiektów telekomunikacyjnych od stacji gazowych powinny być równe odległościom ustalonym dla gazociągu zasilającego stację, lecz nie mniejsze od poziomego zasięgu

zewewnętrznej strefy zagrożenia wybuchem ustalonej dla stacji.

3. Odległości podstawowe, jak i zmniejszone powinny być liczone od zewnętrznej ścianki gazociągu i skrajni obiektu telekomunikacyjnego.
4. Kanalizacja szczelna oznacza kanalizację wykonaną z rur z tworzyw sztucznych łączonych przez zgrzewanie lub stalowych spawanych.

II. Odległości linii i urządzeń telekomunikacyjnych od gazociągów o ciśnieniu nominalnym nie przekraczającym 0,4 MPa

1. Odległości podstawowe podane w tabeli mogą być zmniejszone do 25% odległości podstawowej (nie mniej jednak niż do 0,5 m) pod warunkiem zastosowania na gazociągu rury ochronnej. Odległość wylotu rury ochronnej od linii lub urządzenia telekomunikacyjnego powinna odpowiadać odległościom podstawowym określonym w tabeli.
2. W przypadku braku możliwości założenia na istniejącym gazociągu rury ochronnej, dla zbliżeń nie przekraczających 10 m długości dopuszcza się możliwość zastosowania betonowej ścianki oddzielającej gazociąg od linii lub urządzenia telekomunikacyjnego.

III. Odległości linii i urządzeń telekomunikacyjnych od gazociągów o ciśnieniu nominalnym większym niż 0,4 MPa

1. Odległości podstawowe podane w tabeli mogą być zmniejszone przy zastosowaniu większej grubości ścianki gazociągu, tak aby zmniejszyć naprężenie zredukowane w ściance rury, przy czym jeżeli odległość linii i urządzeń telekomunikacyjnych od gazociągu wynosi co najmniej:
 - a) 75% odległości podstawowej — to grubość ścianki rury należy zwiększyć o 10% lub zmniejszyć o 10% naprężenie zredukowane w ściance rury,
 - b) 50% odległości podstawowej — to grubość ścianki rury należy zwiększyć o 20% lub zmniejszyć o 20% naprężenie zredukowane w ściance rury,
 - c) 25% odległości podstawowej — to grubość ścianki rury należy zwiększyć o 30% lub zmniejszyć o 30% naprężenie zredukowane w ściance rury.

2. Odległości zmniejszone dla rurociągów gazowych o zwiększonej grubości ścianki o 30% nie mogą być mniejsze niż:
 - a) 10 m dla gazociągów o ciśnieniu nominalnym do 1,2 MPa włącznie,
 - b) 15 m dla gazociągów o ciśnieniu nominalnym większym od 1,2 MPa.
3. W przypadku założenia na gazociągu rury ochronnej, kończącej się od obrysu linii i urządzeń telekomunikacyjnych w odległości wynoszącej co najmniej 25% odpowiedniej odległości podstawowej, jednak nie mniejszej niż 10 m — dla gazociągów o ciśnieniu nominalnym do 1,2 MPa włącznie i 15 m dla gazociągów o ciśnieniu nominalnym większym niż 1,2 MPa, odległości zmniejszone, o których mowa w ust. 2, nie mogą być mniejsze niż:
 - a) 5 m dla gazociągów o ciśnieniu nominalnym do 2,5 MPa,
 - b) 10 m dla gazociągów o ciśnieniu nominalnym większym od 2,5 MPa,
 przy czym długość rury ochronnej nie może być większa niż 100 m.
4. Zmniejszonych odległości nie należy stosować w odniesieniu do linii i urządzeń telekomunikacyjnych, dla których odległości podstawowe określone w tabeli są mniejsze od odległości podanych w ust. 2 i 3.
5. Odległość między kanalizacją kablową mającą połączenie z pomieszczeniami dla ludzi i zwierząt a gazociągiem może być zmniejszona, lecz nie może wynosić mniej niż 8 m, pod warunkiem, że na całym odcinku zbliżenia na gazociągu zostały wykonane:
 - a) zwiększenia grubości ścianki o 30%,
 - b) sprawdzenia metodami nie niszczącymi wszystkich spoin obwodowych i wzdłużnych rury,
 - c) założono sączek węchowy liniowy.

IV. Odległości podstawowe [m] przy zbliżeniu obiektów telekomunikacyjnych do gazociągów układanych w ziemi

Lp.	Rodzaj obiektu telekomunikacyjnego	Obrys obiektu	Ciśnienie normalne gazociągu (MPa)								
			do 0,4		pow. 0,4 do 1,2		pow. 1,2 do 2,5		powyżej 2,5 do 10		
			średnica gazociągu (mm)								
	wszystkie	do 300	powyżej 300	do 300	powyżej 300	do 300	301—500	501—800	powyżej 800		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	Budynki stacji telekomunikacyjnych	od granicy terenu	1,5	15	25	25	40	35	65	100	100
2	Kabel telekomunikacyjny ziemny, rurociąg kablowy (nie mający połączenia z pomieszczeniami dla ludzi i zwierząt)	skrajnia kabla, rurociągu	0,5	1,0	3,0	1,0	5,0	5,0	7,0	8,0	8,0
3	Kanalizacja kablowa z bloków betonowych i z rur z tworzyw sztucznych nie mająca połączenia z pomieszczeniami dla ludzi i zwierząt	skrajnia rury, kanalizacji, studni	1,0	1,0	3,0	1,0	5,0	5,0	7,0	8,0	8,0

